

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628372096/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

lukke Gabriel ind igen. Da havde de valgt, hvad de vilde have. Det var egentlig Barbara, der var kommet for at købe, skønt den anden jo ogsaa skulde have lidt. Og hvad kostede det?

Gabriel, Elsker og Krømmer — han havde jo tænkt, under visse lykkelige Forudsætninger at svare Barbara, at det kostede næsten ingenting. Men nu var han gram i Hu og nævnte grove, nærmest ublu Priser.

Det uventede skete, at Barbara betalte uden at blinke, kønsomt op af en Pung — hensynsløst, i Sølv. Offer paa Skønheds Alter.

Gabriel rødmede.

Suzanne havde ikke været belavet paa Købet, hun maatte have Kredit. Og fik det meget gerne — Byens fineste Dame.

Saa maatte Gabriel følge dem ud. Nej Tak. Vin skulde de ikke have, det var vist sent nu, mente Suzanne. Og Gabriel forstod, at denne Trumf skulde han ikke have gemt saa længe.

Mens de gik gennem det lange Loftsrum, sagde Barbara stille og venligt til Gabriel: — Jeg prøvede alligevel dine Strømpebaand.

Skulde det være en Trøst? En mærkelig Trøst, maatte man sige! Og dog, saaledes som det blev sagt led det nærmest som en Tak. Var det sandt, som det blev sagt, at ingen hyldede Barbara helt ulønnet?

Men Gabriel hyldede hende ikke. Den Mær og Præstelsøjte! Han vidste nok Besked.

Paa Kirkegaarden tog Kvinderne Afsked med ham. Han gik tilbage mellem Gravene, forbi Kirken. Barbaras Specier laa endnu i hans svedige Haand. Nu kunde han snart begynde at købe Jord. Men den lille Hund inde i Gabriel hylede. Saa traadte han ind i det mørke uddøde Hus til Mester Naaber og et ensomt Leje.

Og mens Stormen laa som en Mare over Byen, smuttede to Kvinder, listige og fordægtige, fulde af Oplevelse og med rigt Bytte, gennem regnpukskede Smøger til deres Hjem.